

stændig sikkerhed for, at når det offentlige bruger 1 kr., så bruger vi 1 kr., men man kan have den samme fuldstændige sikkerhed for, at fordi man giver borgerne 1 kr. i skattelettelse, så styrer de altså ikke ud og bruger den krone; de sparer måske nogle af dem op. Det er den første ting.

Den anden ting er, at hr. Per Clausen jo et eller andet sted bliver nødt til at acceptere, at parlamentet er et parlament, og at regeringen er regering. Jeg har stor respekt for det kommunale selvstyre, jeg er selv vokset ud af det, men jeg har nu altså også den grundholdning, at når vi snakker, man kan sige overordnet nationaløkonomi, så styres det altså fra salen her; det er ikke noget, der er atomiseret ud i 98 kommuner. Det er jo sådan set der, grænsen går. Så i den forstand er der altså forskel på at sidde i en byrådsal og i Folketingssalen, og jeg udtrykker ikke herved nogen mistillid til byrådsmedlemmerne, ligesom jeg herved heller ikke automatisk udtrykker større tillid til folketingsmedlemmer; det gør jeg ikke, der er bare forskel i jobindholdet.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Ja tak. Så er det hr. Per Clausen for en sidste kort bemærkning.

Kl. 18:30

Per Clausen (EL):

Jeg synes aldrig, finansministeren kom frem til, hvornår det var noget sludder, jeg havde sagt. Jeg forstod, at finansministeren var uenig med mig, og det er jo fint nok.

Pointen er jo, at hvis nu kommunerne opkræver 1,4 mia. kr. mere i skat og budgetterer med at bruge noget under 1 mia. kr., så er der jo også et vist rum for den opsparing, som private kunne have foretaget sig.

Nej, sagen er jo bare den, at regeringens synspunkt er, at det er bedre at give penge i form af skattelettelser til den enkelte borger, end det er at lade kommunerne få mulighed for efter aftale med deres egne borgere, deres egne skatteydere, at bruge nogle ekstra penge til at skabe mere velfærd for.

Det er jo en politisk uenighed, og finansministeren har ret i én ting: at så længe vi har det flertal i Folketinget, som vi har nu, så bestemmer finansministeren og de folk, der er enige med ham, men det gør jo ikke de synspunkter, jeg har, til noget sludder; det gør dem bare til nogle andre synspunkter.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Så er det ministeren.

Kl. 18:31

Velfærdsministeren (Lars Løkke Rasmussen, fg.):

Den første del gik jo altså på at kvalificere den her diskussion om forbrugseffekten af offentligt forbrug kontra privat forbrug. Det var sådan et angreb på substansen af argumentet.

Dertil må jeg sige, at jeg slet ikke ved, hvad det er for nogle skattelettelser, der tales om. Altså, regeringen har et skattestop, og det står vi vagt omkring – vi mærker jo massiv og varm støtte fra et stadig større flertal i Folketingssalen – og inden for rammerne af det skattestop har vi så lavet nogle omlægninger, idet vi har indekseret nogle energifgifter for ikke at udhule dem. Det er i øvrigt en grøn og rigtig miljøprofil. Det er der sådan set i sig selv ikke nogen skattelettelser i, det er en skatteomlægning.

Så har vi indfriet et gammelt socialdemokratisk løfte – endda afgivet ved lov. Vi er så optagede af, at man skal holde, hvad man lover, at vi endda også lever op til den tidligere regerings lovgivningsmæssige løfter om, at når arbejdsløsheden faldt, så der ikke længere var basis for at opkræve et arbejdsmarkedsbidrag på det niveau, vi gør nu, så skulle det sættes ned. Det er så det, vi har gjort i en anden form for i øvrigt at fremme det synspunkt – som er regeringens, og det vedkender jeg mig gerne – at det skal kunne betale sig at gøre en indsats, for en af vejene til at sikre, at vi ikke sender folk tilbage i arbejdsløhedskøerne, er jo at give folk et incitament til at tage mere beskæftigelse, at gå fra passiv forsørgelse til et aktivt arbejdsliv.

Kl. 18:32

Den fg. formand (Jens Vibjerg):

Tak. Der er en enkelt kort bemærkning mere fra hr. Flemming Bonne.

Kl. 18:32

Flemming Bonne (SF):

Vi har nu fået konstateret, at spørgsmålet om overførsel på anlægssiden stort set kan betragtes, som at man udskyder, altså at man skubber det til det kommende år.

Jeg vil godt lige høre finansministeren om det, der sker med hensyn til driften, for her forholder det sig jo sådan, at i mange moderne kommuner med moderne, lokal økonomistyring har man aftaler helt ud på institutionsniveau, hvor man sikrer, at der kan foretages opsparing,